

Lp.	CECHY NAUCZYCIELA KOMPETENTNEGO I STYMULUJĄCEGO ROZWÓJ TRZYŁATKA
1.	ROZUMIENIE MOWY DZIECKA TRZYLETNIEGO.
2.	KOMUNIKATYWNOŚĆ W RELACJACH Z TRZYŁATKIEM, ZARÓWNO WERBALNA, JAK I NIEWERBALNA.
3.	UMIEJĘTNOŚĆ FORMUŁOWANIA I STAWIANIA PYTAŃ ODPOWIEDNIO DO DANEGO WIEKU
4.	ROZUMIENIE I POPRAWNE ODCZYTYWANIE NADAWANYCH PRZEZ DZIECKO KOMUNIKATÓW WYUCZONYCH WE WCZEŚNIEJSZYM OKRESIE PRZEZ RODZINĘ.
5.	POSIADANIE ZDOLNOŚCI EMPATYCZNYCH.
6.	BYCIE DYNAMICZNYM W SENSIE PSYCHOFIZYCZNYM, TZN. ZDOLNYM DO ZMIANY WŁASNEGO ZDANIA NA KORZYŚĆ DZIECKA ORAZ SPRAWNEGO PRZEMIESZCZANIA SIĘ RAZEM Z WYCHOWANKAMI.
7.	PREZENTOWANIE POSTAWY ZACIEKAWIENIA ŚWIATEM I OBDARZANIA NIĄ DZIECI.
8.	EMANOWANIE POMYSŁAMI I CHĘCIĄ DO DZIAŁANIA ORAZ PRZELEWANIE ICH NA DZIECI.

LP.	CECHY TYPOWEGO TRZYLATKA PRZEKRACZAJĄCEGO PRÓG PRZEDSZKOŁA
1.	CORAZ LEPIEJ POSŁUGUJE SIĘ DZIECIĘCĄ MOWĄ.
2.	UWIELBIA SŁUCHAĆ NOWYCH SŁÓW I JE POWTARZAĆ.
3.	JEST W STANIE WIĘKSZEJ RÓWNOWAGI WEWNĘTRZNEJ.
4.	LUBI ZAWIERAĆ PRZYJAŹNIE.
5.	OTWARTY NA ŚWIAT.
6.	NASTAWIONY NA WSPÓŁPRACĘ.
7.	JEST GOTOWY ODDAĆ ZABAWKĘ.
8.	ŚMIAŁO ZGŁASZA POTRZEBY DO OSÓB PRACUJĄCYCH W GRUPIE.

Trzylatek w przedszkolu

Od trzeciego roku życia rozpoczyna się okres zwany przedszkolnym. Oznacza to, że trzylatek może już pozostać przez dłuższy czas poza domem, pod opieką osób trzecich. Rodzice zapisują wtedy dziecko do przedszkola, gdyż jest to korzystne dla jego rozwoju. W pierwszych dniach września pojawiają się wątpliwości, bo rodzice muszą patrzeć, jak dziecko broni się przed pozostaniem w obcym miejscu, w oderwaniu od najbliższych. Nie pomagają zapewnienia: „Niedługo przyjadę”, „Przyjdę po ciebie po obiedzie”, itp. Im dłużej rodzic przekonuje dziecko, tym gorzej.

Dlaczego tak jest?

Trzylatek ma słabo ukształtowany system własnego Ja i dlatego musi korzystać z pomocy najbliższych dorosłych. Niestety nie wie, że może ją otrzymać od osób trzecich, czuje strach, traci poczucie bezpieczeństwa, najważniejszą potrzebę psychiczną. Oprócz tego wciąż ma kłopoty ze słownym porozumiewaniem się. Przez długi czas kojarzy nauczycielkę, opiekunkę z poczuciem utraty bezpieczeństwa. Nie chce patrzeć w jej stronę, bezradnie płacze, gdy ma potrzebę fizjologiczną – wstydzi się, gdy się zsiusia. Te emocje blokują poznawanie

nowego otoczenia i rówieśników. Trzeba wiele wspólnego czasu, zabaw we wspólnej sali, by ono stopniowo opadły.

Jak pomóc trzylatkom w ich pierwszych dniach w przedszkolu?

- ♣ Ciesz się razem z dzieckiem, że następnego dnia pójdzie do przedszkola.
- ♣ Nie obiecuj dziecku nagrody za to, że pójdzie do przedszkola.
- ♣ Ciesz się cały ranek, że Twój trzylatek będzie w przedszkolu.
- ♣ Pozwól swojemu trzylatkowi zabrać z domu ulubioną przytulankę, maskotkę lub zabawkę.
- ♣ Pomóż dziecku rozebrać się, zwróć uwagę na jego ubranie i gdzie je zostawisz.
- ♣ Pożegnanie w szatni powinno być krótkie: uśmiech, buziak i pa – pa.
- ♣ Nie wchodząc do sali z dzieckiem, oszczędzisz żalu i smutku innym dzieciom.
- ♣ Nie zabieraj dziecka do domu, kiedy płacze przy rozstaniu: gdy raz ulegniesz, będzie coraz trudniej. Twój Maluszek łzami wymusi kolejny powrót do domu.
- ♣ Jeżeli rozstanie z mamą jest bardzo bolesne, trzylatek powinien do przedszkola przez pierwsze dni przychodzić z tatą, babcią lub dziadkiem.
- ♣ Witaj swoje dziecko z uśmiechem, możesz mu podarować drobny prezencik, mówiąc pozytywnie brzmiące zdanie: „Teraz możemy iść do domu”.

♣ Kontroluj, co mówisz w obecności dziecka na temat sytuacji dotyczącej pobytu w przedszkolu.

♣ Nie wywołuj dodatkowego stresu, wymuszając na dziecku, by po przyjeździe do domu natychmiast opowiadało o przedszkolu. Samo zacznij opowiadać w odpowiednim momencie.

♣ Nie pytaj się, co i ile zjadło, ale z kim i w co się bawiło.

CO POWINIEN ZABRAĆ ZE SOBĄ RODZIC, KTÓRY IDZIE PIERWSZY RAZ DO PRZEDSZKOLA?

♣ UŚMIECH NA TWARZY, PONIEWAŻ DZIECKO BARDZO DOKŁADNIE JĄ OBSERWUJE I WYCZYTUJE DLA SIEBIE INFORMACJE, WEDŁUG KTÓRYCH NASTRAJA się POZYTYWNIEM LUB NEGATYWNIEM NA CAŁY DZIEŃ.

♣ ZAUFANIE DO NAUCZYCIELEK I CAŁEGO PERSONELU PRZEDSZKOLA.

♣ STO PROCENT PEWNOŚCI, ŻE DZIECKO SOBIE PORADZI.

ADAPTACJĘ UŁATWIA:

♣ RACJONALNE PODJĘCIE DECYZJI,

♣ POZYTYWNE MYŚLENIE O PLACÓWCE (ZAUFANIE DO PERSONELU),

♣ POZNANIE PLACÓWKI PRZEZ DZIECKO,

♣ WCZEŚNIEJSZE DOSTARCZENIE DZIECKU DOŚWIADCZEŃ PRZEBYWANIA Z INNYMI DOROSŁYMI, BYCIA BEZ MAMY,

♣ UMOŻLIWIENIE KONTAKTÓW Z INNYMI DZIEĆMI,

- ♣ USAMODZIELNIANIE DZIECKA,
- ♣ JASNE USTALENIE REGUŁ POSTĘPOWANIA I KONSEKWENCJA W ICH PRZESTRZEGANIU
- ♣ AKCEPTACJA DZIECKA I ROZUMIENIE JEGO STRESU, WSPIERANIE, OKAZYWANIE SPOKOJU, POCZUCIA BEZPIECZEŃSTWA PODCZAS ROZSTANIA,
- ♣ CZAS NA BYCIE Z DZIECKIEM PO ODEBRANIU Z PRZEDSZKOŁA,
- ♣ UJEDNOLICENIE RYTMU ŻYCIA W PRZEDSZKOŁU I W DOMU.

ADAPTACJĘ UTRUDNIA:

- ♣ NIEPEWNOŚĆ DECYZJI,
- ♣ BRAK ZAUFANIA DO PLACÓWKI, PODEJRZLIWOŚĆ WOBEC PERSONELU, NEGATYWNE WYPOWIEDZI O PRZEDSZKOŁU PRZY DZIECKU,
- ♣ WYRZUTY SUMIENIA, NIEPOKÓJ, LĘK, POCZUCIE ZAGROŻENIA,
- ♣ NIEZNAJOMOŚĆ PLACÓWKI,
- ♣ BRAK JASNYCH REGUŁ, ZMIENNOŚĆ,
- ♣ TRAKTOWANIE DZIECKA PRZEDMIOTOWO,
- ♣ BRAK DOŚWIADCZEŃ SPOŁECZNYCH W KONTAKTACH TRZYKŁATKA Z INNYMI DOROSŁYMI I DZIEĆMI,
- ♣ NADOPIEKUŃCZOŚĆ, WYRĘCZANIE DZIECKA W CZYNNOŚCIACH ZWIĄZANYCH Z SAMOOBSŁUGĄ,

♣ STRASZENIE PRZEDSZKOLEM,

♣ POŚPIECH, ZDENERWOWANIE, SPÓŹNIANIE SIĘ – BRAK CZASU DLA DZIECKA, ZABIEGANIE,

♣ BRAK ZROZUMIENIA DLA TRUDNYCH ZACHOWAŃ, OBRAŻANIE SIĘ NA DZIECKO, ODRZUCENIE.